

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย เพราะมีผลในทางจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ความคิดเห็นถูกรับฟังและนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเครือข่าย และที่สำคัญผู้ที่มีส่วนร่วมจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายที่ดีที่สุด ทำให้การบริหารหรือการพิจารณาแนวทางในการแก้ปัญหาที่มีความหลากหลายเป็นไปอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ เพราะเป็นการระดมแนวคิด จากบุคคลที่มีความหลากหลาย ทั้งความรู้ และประสบการณ์ทำให้มีการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน โดยมีให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีอำนาจมากเกินไป ซึ่งอาจนำไปสู่การใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้องอันเกิดผลเสียหายแก่เครือข่ายได้เป็นการขจัดปัญหา มิให้การดำเนินนโยบายใด ๆ มีผลต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากเกินไป ซึ่งจะก่อให้เกิดความยุติธรรมในการดำเนินการต่อทุกฝ่ายได้ก่อให้เกิดการประสานงานที่ดี ทำให้การบริหารเครือข่ายเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ขอความร่วมมือง่ายการรวมตัวกันของบุคคลเป็นเครือข่ายจะก่อให้เกิดพลังที่เข้มแข็ง สามารถขับเคลื่อนกิจกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และตรงเป้าหมาย โดยทุกคนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ

หลักของการมีส่วนร่วม ในความหมายของการบริหารจัดการจะมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับ “การตัดสินใจ” นั่นคือ การมีส่วนร่วม จะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีคุณค่าและอย่างชอบธรรมและต้องเป็นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (meaningful participations) ไม่วางระบบไว้ให้ดูเหมือนว่าได้จัดกระบวนการให้มีส่วนร่วมแล้วเท่านั้น^๑

ถ้าการตัดสินใจที่เกิดจากการมีส่วนร่วมมีความสมเหตุสมผลและชอบธรรมก็ต้องนำไปปฏิบัติ แต่ถ้าผู้มีอำนาจเห็นว่าการตัดสินใจนั้นไม่เหมาะสม ขัดกับการตัดสินใจของการมีส่วนร่วม ก็จะต้องอธิบายได้โดยมีมาตรฐานแห่งความชอบธรรมที่จะเลือกตัดสินใจเช่นนั้น โดยที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับได้ การมีส่วนร่วม จะเห็นว่ามีตั้งแต่ขั้นตอนที่สุดของการมีส่วนร่วม คือ “แจ้งเพื่อทราบ” นั่นคือได้ตัดสินใจไปแล้วจึงมาแจ้งให้ทราบ ถ้าเป็นเรื่องเล็กน้อยอาจไม่สร้างปัญหา ถ้าเห็นว่าการตัดสินใจนั้นอาจมีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็ควรจะต้องมี “การปรึกษาหารือ” ก็ถือว่ามีส่วนร่วมในระดับที่สูงขึ้นมาอีกเล็กน้อย คือได้รับฟังความคิดเห็นก่อนตัดสินใจ วิธีการที่มักจะหยิบขึ้นมาทำกันบ่อยๆในระดับนี้คือ “การทำประชาพิจารณ์” หรือ “การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน” ต้องเน้นย้ำว่ากระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จะต้องทำตั้งแต่เริ่มคิดและตระหนักถึงปัญหา (ไม่ใช่ทำเมื่อได้ตัดสินใจไปแล้วและได้รับการประท้วง) เช่น ตระหนักว่ามีปัญหาเรื่องจำนวน

^๑ วันชัย วัฒนศัพท์, การมีส่วนร่วมกับการพัฒนาองค์กร รัฐวิสาหกิจ, (กองรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กระทรวงแรงงาน, ๒๕๔๖), หน้า ๒.

ขยะที่จำเป็นที่จะต้องหาที่ทิ้งขยะ จึงจัดการให้คนมามีส่วนร่วมเพื่อคิดหาวิธีแก้ปัญหาร่วมกัน กระบวนการมีตั้งแต่ จัดเวทีคุยกันในกลุ่มเล็ก เคาะประตูบ้าน ใช้แบบสอบถาม แล้วประมวลข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อผู้มีอำนาจเพื่อตัดสินใจ การตัดสินใจก็ต้องฟังประเด็นต่างๆ พิจารณาทุกประเด็น และตอบคำถามให้ได้ทุกประเด็น การตัดสินใจต้องมีคุณธรรมและเป็นที่ยอมรับได้ หากไม่ทำ กระบวนการมีส่วนร่วมเหล่านี้ แต่มาทำเพียงวิธีการรับฟังความคิดเห็นอย่างเป็นทางการครั้งเดียว หรือสองครั้ง ก็จะเกิดเป็นปัญหา เพราะกลายเป็นเวทีที่แต่ละฝ่าย คือ ฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายค้านมา แสดงจุดยืน ตอกย้ำความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มายืนยันว่าฉันถูก เธอผิด เวทีนี้จึงมักจะไม่ใช่เวทีที่จะเป็นเวทีแห่งการมาพูดคุยกันหากมีข้อขัดแย้งกันมาก การปรึกษาหารือหรือการรับฟังความคิดเห็นเฉยๆจะไม่เหมาะสม จำเป็นต้องใช้กระบวนการมีส่วนร่วมที่ระดับสูงกว่า คือการร่วมเจรจา หาข้อยุติ (negotiation) หรือ เจรจาโดยมีคนกลางกำกับกระบวนการ (mediation) คนกลางที่มา กำกับกระบวนการจะต้องไม่ใช่ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจ ผู้ที่จะทำหน้าที่ตัดสินใจคือผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียทั้งหลายหรือคู่เจรจา หาทางออกที่ดีที่สุดโดยกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันจนทุกฝ่ายพอใจ^๒

ส่วนกระบวนการมีส่วนร่วมระดับสูงสุดคือการลงประชามตินั้น แม้จะดูดีที่แต่ละคน สามารถลงมติ แต่ละคนทีละคนได้ แต่การลงมติดังได้เพียง “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” หรือ “เอา” หรือ “ไม่เอา” อาจจะยิ่งก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความแตกแยกขึ้นอีก ถ้าสังคมยังไม่เข้าใจกระบวนการ ประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

“กระบวนการมีส่วนร่วม” เป็นกระบวนการที่จะกระจายอำนาจจากผู้มีอำนาจที่แต่เดิม มักจะใช้อำนาจเหนือ (power over หรือ power against) ตามทฤษฎีผู้มีอำนาจจะชอบที่จะใช้อำนาจเหนือ เช่น แม่ซึ่งมีอำนาจมากกว่าลูก ก็มักจะใช้อำนาจเหนือลูก สั่งให้ลูกกลับบ้านก่อนค่ำ มาถึงวันหนึ่งลูกซึ่งโตขึ้นมาเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้ว ก็จะขอกลับบ้านดึก เพราะจะไปงานวันเกิดเพื่อน แม่ก็ยังใช้อำนาจเหนือให้กลับบ้านภายในหกโมงเย็น ถามว่าลูกสาวจะยังเชื่อและปฏิบัติตามไหม ตามทฤษฎีแล้ว หากผู้มีอำนาจยังใช้อิทธิพลเหนือไปเรื่อยๆ อำนาจนั้นๆ ก็จะใช้ไม่ได้ เพราะอำนาจที่มีหรือไม่มีนั้น ไม่ใช่เรา “มี” หรือ “ไม่มี” “อำนาจ” อย่างเดียว แต่อยู่ที่คนอื่น ๆ ที่อยู่รอบข้างหรือที่เราใช้อำนาจเหนือเขานั้น เขามองว่าเราเหมาะสมที่จะมีอำนาจเหนือหรือไม่ ซึ่งบางครั้งสำคัญกว่าด้วยซ้ำไป ฉะนั้นแทนที่แม่จะใช้อำนาจเหนือ หันมาใช้อำนาจร่วมกับ (power with) ลงมาพูดคุยกับลูก หาทางออกที่ดีกว่าแทนการสั่งอย่างเดียว ลูกก็จะยินดีปฏิบัติและเชื่อฟังแม่ต่อไปชุมชน องค์การ ชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การเอกชน องค์การวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพยากร และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา^๓

และมีส่วนร่วม ทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็นทั้งนี้ให้รัฐและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุนการอุดหนุน ในปัจจุบันการปฏิรูปการศึกษาของไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการที่นักเรียนยังต้องเรียนพิเศษครูยังต้องได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถอีกมาก

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕.

^๓ ชัยยงค์ พรหมวงศ์, กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๒), หน้า ๑๕- ๑๖.

ผู้บริหารสถานศึกษาไม่สามารถบริหารจัดการศึกษาในส่วนที่ตนต้องรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ ภาคประชาชนไม่มีความเข้มแข็ง ไม่รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนทำให้ไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการศึกษาในชุมชนของตนเอง

ดังนั้นการปฏิรูปการศึกษาจะสำเร็จได้ต้องมุ่งเน้นปฏิรูปใน ๔ ด้าน คือ ๑) ปฏิรูปด้านสถานศึกษา ๒) ปฏิรูปอาจารย์ ๓) ปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนและ ๔) ปฏิรูประบบการบริหารจัดการศึกษาซึ่งการที่จะปฏิรูปทั้ง ๔ ด้าน ดังกล่าวนั้น ต้องอาศัยการบริหารจัดการศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนมีอิสระในการบริหารจัดการตามหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) ซึ่งเป็นการสร้างรากฐานและความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานและสามารถพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ได้มุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการศึกษาโดยสถานศึกษากระจายอำนาจการตัดสินใจไปให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ปกครอง และชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษามีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารงานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณด้านการบริหารบุคคล และบริหารทั่วไปพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในรูปคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ตัวแทนครู และผู้แทนชุมชน^๔

หน่วยวิทยบริการฯ เดิมมีฐานะเป็นโครงการขยายห้องเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (ป.บ.ส.) ตั้งอยู่ที่วัดโคกพลู ตำบลหนองหลวง อำเภอมือง จังหวัดตาก ตามมติของ สภาวิชาการในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๘ เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ มีพระสังฆาธิการ และครูสอนพระปริยัติธรรม เข้ารับการศึกษา จำนวน ๓๔ รูป เนื่องจากวัดโคกพลู มีโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา และได้จัดการศึกษาโรงเรียนการกุศลของวัด คณะสงฆ์จังหวัดตาก จึงมีมติเห็นชอบให้มาดำเนินการจัดการศึกษา ณ วัดท่านา ตำบลหนองบัวใต้ อำเภอมือง จังหวัดตาก

ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑ ที่ประชุมมีมติให้เปิดหน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ณ วัดท่านา ตำบลหนองบัวใต้ อำเภอมือง จังหวัดตาก และอนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกาศเรื่อง เปิดหน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ณ วัดท่านา ตำบลหนองบัวใต้ อำเภอมือง จังหวัดตาก ณ วันที่ ๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และประกาศเรื่อง อนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธในปีนี้ด้วย ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๒ สภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒ ที่ประชุมมีมติให้เปิดสอนหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ วิชาเอกการบริหารรัฐกิจ สำหรับบรรพชิตและคฤหัสถ์ ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ สภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ที่ประชุมมีมติให้เปิดสอนหลักสูตรพุทธศาสตร

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๕.

บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย หลักสูตร ๕ ปี (สำหรับบรรพชิตและคฤหัสถ์) ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ สภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ที่ประชุมมีมติให้เปิดสอนหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (สำหรับบรรพชิตและคฤหัสถ์) และในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ประชุมมีมติให้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ณ วัดอรุณเขต อำเภอแม่สอด^๕

หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีโครงการที่จะยกฐานะหน่วยวิทยบริการ ฯ เป็นวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช ซึ่งอาจถือได้ว่าจะเป็นวิทยาลัยสงฆ์แห่งแรกของจังหวัดตาก ในปี พุทธศักราช ๒๕๕๙ โดยได้ทำแผนในการยกฐานะเข้าแผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว^๖ หน่วยวิทยบริการจึงมีแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราชเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งหากเรามองจากภูมิภาคพื้นที่ในจังหวัดตากแล้วเราพบว่า สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษามีน้อยมาก หากเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นกับจำนวนประชากร ดังนั้นผู้วิจัยใคร่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช โดยจะได้นำแนวทางที่ได้จากการศึกษาและวิจัยมาเป็นแนวทางในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราชต่อไปโดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ดังนี้

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช จังหวัดตาก

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช จังหวัดตาก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช จังหวัดตาก

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช จังหวัดตากเป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช จังหวัดตาก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

^๕ หน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช วัดท่านา จังหวัดตาก, ประวัติหน่วยวิทยบริการ, (ออนไลน์), แหล่งที่มา : [http:// www.mcutoff.com](http://www.mcutoff.com), (๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙).

^๖ ฝ่ายวางแผนและวิชาการ, เอกสารประกอบโครงการยกฐานะหน่วยวิทยบริการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙, หน้า ๔-๗.

๓.๓ อะไรคือปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช จังหวัดตาก

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช จังหวัดตาก” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช เพื่อหาแนวทางในการ ยกฐานะหน่วยวิทยบริการ วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช โดยสังเคราะห์จากแนวคิด/ทฤษฎี ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑.การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ๒.การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ๓.การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) ๔.การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)^๗

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และรายได้

ตัวแปรตาม (Independent Variables) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ แบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ๑. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ๒.การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ๓. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) ๔.การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตตำบลหนองบัวใต้ ครอบคลุม ๗ หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวน ๗,๕๘๐ คน^๘ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญจำนวน ๗ ท่าน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาเฉพาะประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลหนองบัวใต้ ครอบคลุม ๗ หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวน ๗,๕๘๐ คน

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา ตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง มีนาคม ๒๕๖๐ รวมระยะเวลา ๗ เดือน

๑.๕ สมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราชแตกต่างกัน

^๗ Cohen John M. & Uphof, Norman T. Participation's Place in Rural Development, Seeking Clarity Through Specificity, (World Development, 1980), p 213.

^๘ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองบัวใต้ งานทะเบียนราษฎร, (ออนไลน์), แหล่งที่มา <http://www.nongbuatai.go.th> , (๑๖ เมษายน ๒๕๕๘).

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มี วุฒิการศึกษา ต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มี รายได้ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราชแตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑.๖.๑ การมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนที่เป็นไปในรูปของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มีส่วนกระทำให้เกิดผลของกิจกรรมที่เข้าร่วมมิใช่เป็นผู้ร่วมคิดตัดสินใจหรือผู้ได้รับประโยชน์เท่านั้น

๑.๖.๒ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง หมายถึง บุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลหนองบัวใต้ ทั้ง ๗ หมู่ ที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง

๑.๖.๓ วิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช หมายถึง การยกฐานะจากหน่วยวิทยบริการวัดท่านา จังหวัดตากเป็นวิทยาลัยสงฆ์ในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

๑.๖.๔ การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การแสดงความคิดเห็นของประชาชนทั้งสิ้น ด้านได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินการ ด้านการร่วมรับผลประโยชน์ และด้านการติดตามประเมินผล

๑.๖.๕ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง จากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณา หรือประเมินอย่างดีแล้วว่า เป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้สำเร็จทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินงาน ด้านการร่วมรับผลประโยชน์ และด้านการติดตามและประเมินผล

๑.๖.๑ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน หมายถึง ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล กำหนดกฎเกณฑ์ และกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินร่วมกับคณะกรรมการ

๑.๖.๖ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง ผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ต้องการประโยชน์ด้านการศึกษา หรือต้องการที่จะขยายผลประโยชน์ที่มีอยู่แล้วให้กว้างขวางออกไป

๑.๖.๗ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจคุณค่าให้กับสิ่งต่าง ๆ โดยนำผลที่ได้จากการวัดมาพิจารณาตัดสินเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่ามีคุณภาพในระดับใด เช่น ดี พอใช้ ไม่ดี

๑.๖.๘ การระดมทุน หมายถึง เป็นการรวบรวมทรัพยากรที่จำเป็นในการพัฒนาศักยภาพและขยายภารกิจของสถาบันเพื่อความมั่นคงในอนาคต

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทราบถึงแนวความคิดการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช

๑.๗.๒ ทราบถึงข้อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการหาแนวทาง วิธีการ และยุทธศาสตร์ในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินมหาราช จังหวัดตาก

๑.๗.๓ ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ต่อไป

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดแนวทางในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์ตากสินของหน่วยวิทยบริการการจังหวัดตาก